

[Brixtofte.]

Når venstre har foreslået, at de midler, der kom ind ved salget af beboelsesejendommene, skulle gå til landsbyggefonden, så var det ud fra ønsket om at sikre en videreførelse af det almennyttige boligbyggeri. Hver gang beboerne beslutter sig for at overtage deres udlejningsejendom, vil midler frigøres til at finansiere nyt boligbyggeri og dermed også medvirke til at nedbringe huslejen i nyt boligbyggeri.

Fru Kirsten Jacobsen var inde på, at vores forslag var mere vidtgående end fremskridtspartiets, og det er også korrekt, for vores forslag vil give beboerne mulighed for at bestemme, mens konsekvensen af det andet forslag vil være, at der ingen ejerlejligheder bliver nogen steder, for når det er boligelskabet, der skal bestemme, så ved jeg nok, hvad konklusionen bliver.

Jeg forstår, at der er nogle andre af ordførerne, der åbenbart ikke har tilstrækkeligt med argumenter og derfor nøjes med at se tilbage og læse referater og alt muligt andet, men som ikke her tør komme frem med deres argumenter. Vi må bare konstatere, at sådan er det. Det radikale venstre har tilsyneladende ingen argumenter imod forslaget. Det må jeg bare registrere. Jeg håber, at det kommer til udtryk senere, når vi skal stemme om forslaget, at de radikale altså ingen indvendinger havde imod forslaget.

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg sige, at det er måske rigtigt, at venstres forslag her i tinget går ud på at forklare, hvad venstres holdning er på dette område. Det kalder hr. Arne Bjerregaard for propagandistisk. Jeg tror, at det er ethvert partis ret og også pligt at fremlægge sine synspunkter i folketinget, således at befolkningen er klar over, hvad de forskellige partier står for. I det hele taget forstår jeg ikke, at så mange har noget imod, at vi fremsætter forslaget. Nogen har noget imod det, fordi de synes, det er et forkert tidspunkt. Jeg vil spørge hr. Arne Bjerregaard: hvornår er så det rigtige tidspunkt, hvis ikke det lige netop er nu? Vi har netop indbygget, at det først skal træde i kraft, når det nuværende boligforlig er udløbet. Venstres forslag er ikke i strid med boligforliget, og en vedtagelse af venstres forslag vil ikke være i strid med boligforliget. Det skal stå fast, at venstre har ret til at fremsætte det forslag, venstre har ret til at søge det vedtaget, og det vil ikke være i strid med boligforliget.

Til sidst vil jeg til hr. Kaj Hansen sige, at når hr. Kaj Hansen er nødt til at tage de dødes synspunkter til indtægt – naturligvis uden at spørge dem – ja, så er argumenterne sluppet op.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Der er jo ikke meget nyt at føje til den debat, som stort set ord for ord har været den samme år for år, når dette forslag har været fremsat, enten af venstre eller fra konservativ side.

Jeg vil gerne imødegå den beskyldning, der lå fra hr. Brixtoftes side i spørgsmålet om socialdemokratiet og medbestemmelsesretten. Jeg erindrer, at da vi gennemførte beboerdemokratiet i den almennyttige sektor, da var det venstre sammen med de konservative, der forhindrede, at beboerdemokratiet blev bedre, end det var tilfældet, til trods for at man havde lagt op fra udvalgets side, at det skulle have været mere vidtgående. Det håber jeg vi kan vende tilbage til.

Jeg vil også godt imødegå bemærkningen om de store flytterejninger og sige, at hr. Brixtofte følger ikke rigtig med i udviklingen. Vi har netop opnået det resultat i det fraflytningsudvalg, som jeg nedsatte, at ordningen er ændret og efterhånden alle vegne er afløst af en ordning, hvor lejerne får deres penge med, når de flytter, og det er den nye lejer, som betaler istandsættelsen.

Jeg havde jo ret i mine betragtninger, at det, der var det afgørende for hr. Brixtofte og for venstre i dette spørgsmål, det var ikke medbestemmelsesretten, ikke andelstanken, men det var værdistigningen. Man kan selvfølgelig sige, at når alt bliver lige skævt, så tror man, det er lige. Det var ud fra den filosofi, hr. Brixtofte her hylkede dette forslag om de økonomiske fordele.

Jeg vil gerne understrege – som også hr. Johan Philipsen gjorde, da hr. Johan Philipsen sammen med hr. Brixtofte gik imod et forslag, som var helt analogt med dette – alle de sociale aspekter, alle de opgaver, som den sociale boligmasse har, ikke mindst saneringshensynet. Hvor skal vi skaffe lejligheder til saneringsramte, hvis vi sælger alle de lejligheder, det er muligt at betale? Vil hr. Brixtofte og hr. Brixtoftes parti så være med til at betale andelen eller købe en ejerlejlighed til udsanerede? Derfor vil jeg helt afvise dette, som jeg tidligere har gjort.